

[„VULPEA LUI DONICI...”] 2264 – de Mihai Eminescu

Fotografie de
arhiva. Mihai
Eminescu de Nestor
Heck – 1884.
Basarabia-
Bucovina.Info

Vulpea lui Donici a venit odată în adunarea generală convocată de regele leu, îmbojorată la cap și legată la gât.

– Ce ai, o întrebă prietenul lup, pare ca nu ți-i tocmai bine?

– Ce să am, vere lup? Am avut un conflict, dacă conflict s-ar putea numi, o ne-nțelegere, o gratuită presupunere din partea unui vecin.

– Te-o fi bătut, maică, zise lupul.

– Aș! nu. Explicări france și conforme realității s-au dat și ne nțelegerea a dispărut.

O, eufemism! Tu faci din negru alb și din alb negru, tu faci din o injurie... o mică neînțelegere, tu faci din o rușinoasă umilire, din târârea pe pământ a unor târâtoare, o esplanadă... francă!

Dar oare ce ton ar fi trebuit să aibă scuzele de patru ori emendate și adaose ale cabinetului Brătianu, pentru a merita și din partea „Românului” epitetul de umilire, pentru a înceta de-a fi numai o esplanadă francă? Se găsește în limbajul diplomatic o coardă și mai jos pe care d. Stătescu și-ar fi putut miorlăi jalnicele păreri de rău?

Și toată această, umilire pe țară, toată îngenunchearea aceasta numai pentru a rămânea la putere! Suntem de mai nainte siguri că dacă, în fața conflictului deschis, ministeriul și-ar fi reparat greșala prin retragere nici un urmaș al lui n-ar fi fost obligat de-a coborî atât de jos pe scara expresiilor de impotentă lingușire precum au făcut-o roșii. Astăzi ling mîna pe care vreau s-o muște. Și dacă ar linge-o ei înșii n-ar fi nimic. Dar îngenunche țara la acest act de extremă umilință.

MIHAI EMINESCU

OPERA POLITICA

1 ianuarie – 31 decembrie 1881

TIMPUL

EDIȚIE CRITICĂ ÎNTEMEIATĂ DE P E R P E S S I C I U S

EDIȚIE CRITICĂ ÎNGRIJITĂ DE MUZEUL LITERATURII ROMÂNE

Coordonator **DIMITRIE VATAMANIUC**

Editura Academiei RSR, 1985-1989

Vol XII

Mihai-Eminescu.Ro